

AVONTUUR OP REIS

Hans Avontuur beschrijft elke week een voorval, anekdote of dilemma uit zijn leven als reisjournalist.

Over de graat

Hans is in Lech, dorp voor fervente skiërs. Hij maakt er de ultieme afdaling.

Foto: Roben Utezuur

Bij elke stap zak ik tot boven mijn knieën weg in de diepe sneeuw. En dan heb ik nog geluk, want 10 meter voor mij doet Hubert Strolz het zware werk. Deze olympische skikampioen – goud en zilver in Calgary – trekt het spoor en zakt nóg dieper weg. Niet klagen, het is onze eigen schuld. We hadden ook de eenvoudige route naar Lech kunnen nemen. Om de Warther Horn heen. Maar we hebben voor de ultieme afdaling vanaf de top gekozen. En dat doet eerst even pijn. Hubert heeft zijn jas losgegooid en de ritsen aan de zijkant van zijn broek opengezet voor meer ventilatie. Hij hijgt, zwoegt, maar houdt een strak ritme vast én geniet: „Wat een schitterende bergen.” Hoewel Hubert het dubbel zo zwaar heeft als ik, kan ik slechts met moeite in zijn spoor blijven. Over de graat gaat het stap

Door de verse sneeuw danser we omlaag. Hij met achteloos gemak, ik met uiterste inspanning

voor stap omhoog. Een kwestie van volhouden. Bij Lech denkt iedereen aan dure auto's, bontjassen, koningshuizen en sinds enkele jaren ook het lawine-ongeluk van prins Friso. Maar in de kern is het dorp in de Oostenrijkse provin-

cie Vorarlberg vooral een plek van skiërs in hart en nieren. Goede skiërs. Dat wordt onder meer onderstreept door het grote aantal mensen dat met een lawinerugzak onderweg is.

De top! Eindelijk. Aan de andere kant van de wand ontvouwt zich een droomdecor: een enorme vallei vol met verse sneeuw. We dansen omlaag. Hubert met achteloos gemak, ik met uiterste inspanning. Links zien we de oude nederzetting Bürstegg, met een kapel en een handvol huizen die 's zomers deels nog bewoond zijn. Ondanks zijn honderden diepsneeuwafdalingen en olympische medailles geniet Hubert alsof hij zojuist zijn eerste offpiste-tocht heeft gemaakt. „Moet je daar eens kijken, Hans,” zegt hij als we na de finish met de ski's op de nek door de dorpsstraat van Lech lopen. „Die wand. Onze sporen. Ahhhh. Geweldig! Zo'n dag als deze beleef je maar één keer per seizoen.” ■

REAGEREN?
hans.avontuur@ad.nl